

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
5^Ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της, στις 20 Δεκεμβρίου 2024, με την εξής σύνθεση:
Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Πρόεδρος, Μαρία Βύρρα, Μέλος- Εισηγήτρια, Ναυσικά-
Σοφία Μπάσδελη, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 11.11.2024 και υπό Γενικό Αριθμό Κατάθεσης
(ΓΑΚ) Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. 1652/12.11.2024 προδικαστική προσφυγή του οικονομικού
φορέα, με την επωνυμία «...» και με διακριτικό τίτλο «...» (εφ' εξής η
«προσφεύγουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά : «... “...”» (εφ' εξής η «αναθέτουσα Αρχή»), όπως νόμιμα
εκπροσωπείται.

Την παρέμβαση του οικονομικού φορέα, με την επωνυμία «...» (εφ' εξής
η «πρώτη παρεμβαίνουσα»), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Την παρέμβαση του οικονομικού φορέα, με την επωνυμία «...» (εφ'
εξής η «δεύτερη παρεμβαίνουσα»), όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της, η προσφεύγουσα
αιτείται: “Να ακυρωθεί, άλλως τροποποιηθεί/ανακληθεί, η προσβαλλόμενη υπ'
αριθμό ... / 30-10-2024 Απόφαση της ... «...» μετά των συμπροσβαλλόμενων
προγενέστερων αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, ως ενσωματώθηκαν
στην ως άνω απόφαση, τόσο κατά το μέρος που έγινε αποδεκτή η προσφορά
της εταιρείας «...», η οποία αναδείχθηκε οριστική ανάδοχος της υπόψη
σύμβασης όσο και κατά το μέρος που έγιναν εξίσου αποδεκτές οι προσφορές
των συνδιαγωνιζόμενων εταιρειών «...» και «...»”.

Με την παρέμβασή της, η πρώτη παρεμβαίνουσα αιτείται την απόρριψη
της προδικαστικής προσφυγής και την διατήρηση της ισχύος της
προσβαλλόμενης απόφασης.

Με την παρέμβασή της, η δεύτερη παρεμβαίνουσα αιτείται την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής και την διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια,

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα,

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο.

1. Επειδή, για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, προκύπτει, ότι καταβλήθηκε και δεσμεύθηκε το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017, ποσού 2.506,00 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από την σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2.Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή έχει ασκηθεί: (α) εμπροθέσμως, καθ' όσον η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους συμμετέχοντες μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, στις 31.10.2024, η δε προσφυγή κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, στις 11.11.2024 (κατά παρέκταση, δοθέντος ότι η 10^η.11.2024 ήταν Κυριακή), ήτοι κατατέθηκε εντός της προβλεπόμενης δεκαήμερης προθεσμίας από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης, (β) μετ' εννόμου συμφέροντος, διότι η προσφεύγουσα (3^η στην σειρά μειοδοσίας) βάλλει κατά της προσφοράς της οριστικής αναδόχου, της προσφοράς της εταιρείας «...», που προηγείται στην σειρά μειοδοσίας (2^η στη σειρά μειοδοσίας), αλλά και κατά της εταιρείας «...», που έπεται στην σειρά μειοδοσίας (4^η στην σειρά μειοδοσίας), ως έχει δε κριθεί: «Η σειρά κατάταξης δεν αποκλείει αυτόματα την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους οποιουδήποτε συμμετέχοντα και μη οριστικώς αποκλεισθέντα σε δημόσιο διαγωνισμό. Βασικό κριτήριο για την στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντος αποτελεί το έγκυρο της προσφοράς του διαγωνιζόμενου και ο μη οριστικός αποκλεισμός του με έκδοση απόφασης επί αίτησης ακύρωσης...». (Δ.Εφ.Αθ. 294/2020, σκ. 7).

3.Επειδή η αναθέτουσα Αρχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 365 της παρ. 1 του Ν. 4412/2016, κοινοποίησε μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. την προσφυγή, στις 12.11.2024, στους συμμετέχοντες και θιγόμενους από τυχόν αποδοχή της, προκειμένου να λάβουν γνώση και να ασκήσουν ενδεχομένως το δικαίωμα παρέμβασής τους.

4.Επειδή η πρώτη παρεμβαίνουσα, έχουσα πρόδηλο έννομο συμφέρον, αφού έχει ανακηρυχθεί ανάδοχος του διαγωνισμού, άσκησε την παρέμβασή της, εμπροθέσμως, στις 21.11.2024, ήτοι εντός της προβλεπόμενης δεκαήμερης προθεσμίας από την ως άνω κοινοποίηση της προσφυγής. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα (2^η στην σειρά μειοδοσίας) άσκησε την παρέμβασή της, εμπροθέσμως, στις 22.11.2024, ήτοι εντός της προβλεπόμενης δεκαήμερης προθεσμίας από την άνω κοινοποίηση της προσφυγής, και μετ' εννόμου συμφέροντος, δοθέντος ότι με την προσφυγή προβάλλονται λόγοι αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό.

5.Επειδή η αναθέτουσα Αρχή υπέβαλε, στις 15.11.2024, τις απόψεις της επί της κρινόμενης προσφυγής.

6.Επειδή, με την Διακήρυξη, υπό Α.Δ.Α.Μ. ... προκηρύχθηκε ανοικτός δημόσιος διαγωνισμός «...«...», συνολικής εκτιμώμενης αξίας, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. και δικαιώματος προαίρεσης, 250.523,73 €. Η ως άνω Διακήρυξη αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.), στις 06.06.2024, υπό Α.Δ.Α.Μ. ... καθώς και στην διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε συστημικό αριθμό ...

7.Επειδή ο επίμαχος διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4412/2016 (Α' 147) και η ένδικη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV αυτού, περί έννομης προστασίας, κατά την σύναψη δημοσίων συμβάσεων.

8.Επειδή η προσφεύγουσα, με τον Α.1 λόγο της προσφυγής, βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας («...»), ισχυριζόμενη, ότι αυτή ήταν απορριπτέα. Τούτο, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η εν λόγω εταιρεία «προσκόμισε τις πιστοποιήσεις ISO 9001:2015, ISO/IEC 27001:2013, ISO 14001:2015 και 22000:2018, εκδόσεως

από τον φορέα πιστοποίησης «...», με έδρα στην ... ο οποίος φέρει διαπίστευση από τον παγκόσμιο φορέα διαπίστευσης ... που εδρεύει στις ... Λαμβάνοντας δε υπόψη όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω και έχουν κριθεί ad hoc με την Ολ ΣΤΕ 2325/23 όλες οι προσκομισθείσες πιστοποιήσεις είναι μη νόμιμες καθότι έχουν εκδοθεί από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης εντός της ευρωπαϊκής ένωσης, ο οποίος, κατά παράβαση των οικείων απαιτήσεων, δεν είναι διαπιστευμένος από τον αντίστοιχο εθνικό φορέα διαπίστευσης του κράτους μέλους του. Ακόμα δε και υπό τη συνδρομή οιασδήποτε εκ των προϋποθέσεων του άρθρου 7 εδ. β' του Κανονισμού, ο φορέας πιστοποίησης «...» δεν είναι διαπιστευμένος ούτε από φορέα εγκατεστημένο σε κράτος εντός της ευρωπαϊκής ένωσης, αλλά αντίθετα φέρει μη νόμιμα και κατά παράβαση των απαιτήσεων του οικείου Κανονισμού διαπίστευση από τον παγκόσμιο φορέα διαπίστευσης ... που είναι εγκατεστημένος στις ... ».

9.Επειδή, αναφορικά με τον Α.1 λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Κατ' αρχάς, στο άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης, με τίτλο «Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης», ορίζονται τα εξής: «Οι οικονομικοί φορείς για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης οφείλουν να συμμορφώνονται με: 1) Πιστοποιητικό - EN ISO 9001:2015 ή ισοδύναμο αυτού για την διασφάλιση της ποιότητας με πεδίο εφαρμογής υπηρεσίες εστίασης. 2) Πιστοποιητικό - EN ISO 14001:2015 ή ισοδύναμο αυτού, Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης για το πεδίο εφαρμογής ... σε δημόσιους και Ιδιωτικούς Χώρους. 3) Πιστοποιητικό - ΕΛΟΤ 45001:2018 ή ισοδύναμο αυτού για το σύστημα Διαχείρισης Υγείας και Ασφαλείας στην Εργασία για το πεδίο εφαρμογής ... σε δημόσιους και Ιδιωτικούς Χώρους. 4) Πιστοποιητικό- ISO 27001:2013 ή ισοδύναμο αυτού για την διαχείριση της ασφάλειας των πληροφοριών. 5) Πιστοποιητικό - ISO 26000:2010 ή ισοδύναμο αυτού για την διαχείριση της κοινωνικής ευθύνης. 6) Πιστοποιητικό - ISO 22301:2019 ή ισοδύναμο αυτού για την επιχειρησιακή συνέχεια. 7) Πιστοποιητικό - ISO 37001:2016 ή ισοδύναμο αυτού για την καταπολέμηση της διαφθοράς. 8) Πιστοποιητικό - ISO 41001:2018 ή ισοδύναμο αυτού ... 9) Πιστοποιητικό - ISO 22000:2018 ή ισοδύναμο αυτού για την τήρηση Συστήματος Διαχείρισης Ασφάλειας Τα ανωτέρω θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά την υποβολή της προσφοράς και σε όλη τη διάρκεια εκτέλεσης της

σύμβασης από τον Ανάδοχο. Σε περίπτωση ένωσης οικονομικών φορέων οι παραπάνω απαιτήσεις πρέπει να καλύπτονται αθροιστικά από όλα τα μέλη της ένωσης». Η πρώτη παρεμβαίνουσα αντιτάσσει, ότι στο άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης ουδόλως ωρίζετο, ότι τα πιστοποιητικά ISO έπρεπε να έχουν εκδοθεί από φορέα διαπιστευμένο κατά ΕΣΥΔ ή από φορέα διαπίστευσης μέλους της Ε.Ε. Εν προκειμένω, η πρώτη παρεμβαίνουσα υπέβαλε, με την προσφορά της, τα πιστοποιητικά ISO 9001:2015, ISO/IEC 27001:2013, ISO 14001:2015 και 22000:2018, εκδοθέντα από τον φορέα πιστοποίησης «...», με έδρα στην ... της ..., ο οποίος φέρει διαπίστευση από τον παγκόσμιο φορέα διαπίστευσης ..., που εδρεύει στις ... Περαιτέρω, λεκτέα τα κάτωθι: Από τις διατάξεις των άρθρων 284 και 309 του ν. 4412/2016 συνάγονται τα εξής: Στους αναθέτοντες φορείς παρέχεται η δυνατότητα να απαιτούν από τους διαγωνιζόμενους οικονομικούς φορείς την υποβολή πιστοποιητικού, που έχει εκδοθεί από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, ως αποδεικτικό μέσο για την τεκμηρίωση της συμμόρφωσης των οικονομικών φορέων και των προσφερομένων εκ μέρους τους υπηρεσιών προς τις τεχνικές προδιαγραφές, τα πρότυπα και τα κριτήρια ανάθεσης της διακήρυξης ή τους όρους εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης. Προς διασφάλιση του αναγκαίου βαθμού αξιοπιστίας και διαφάνειας της λειτουργίας τους, οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης, που εκδίδουν τα πιστοποιητικά αυτά, απαιτείται να είναι διαπιστευμένοι [βλ. άρθρα 284 παρ. 1 και 309 παρ. 1 ν. 4412/2016 και τις αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας] κατά τους ρητούς δε ορισμούς του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 284 του ν. 4412/2016 [βλ. και άρθρο 62 παρ. 1 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ], ο οργανισμός, ο οποίος πραγματοποιεί δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης, πρέπει να είναι διαπιστευμένος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 765/2008. Με τον ανωτέρω κανονισμό θεσπίζονται κανόνες για την οργάνωση και λειτουργία της διαπίστευσης των οργανισμών, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την άσκηση καθηκόντων αξιολόγησης της συμμόρφωσης, δηλαδή της “αυθεντικής πιστοποίησης της [...] επάρκειας των οργανισμών, αποστολή των οποίων είναι να διασφαλίζουν συμμόρφωση με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις”. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται με σκοπό την ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών-μελών, ως προς την αξιοπιστία των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, και, κατ’ ακολουθία, των πιστοποιητικών που εκδίδονται από

αυτούς, καθώς επίσης προς αποφυγή της αλληλεπικάλυψης των δραστηριοτήτων διαπίστευσης στα κράτη-μέλη και προς διασφάλιση της αποτελεσματικής παρακολούθησης και του διαρκούς ελέγχου των ίδιων των εθνικών οργανισμών διαπίστευσης (βλ. αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού, βλ. επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 6.5.2021, Analisi G. Caracciolo Srl, C-142/20 σκ. 37-41). Σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 2 του κανονισμού, με την αξιολόγηση της συμμόρφωσης “αποδεικνύεται κατά πόσον πληρούνται οι ειδικές απαιτήσεις που αφορούν προϊόν, διαδικασία, υπηρεσία, σύστημα, πρόσωπο ή φορέα”. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου II του κανονισμού καθορίζονται οι ακόλουθοι δεσμευτικοί “κανόνες οργάνωσης και λειτουργίας της διαπίστευσης των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης”: Κάθε κράτος-μέλος υποχρεούται να ορίζει ένα και μόνον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης, που “λειτουργεί σε μη κερδοσκοπική βάση”, είναι ανεξάρτητος από τους οργανισμούς, τους οποίους αξιολογεί, και από “εμπορικές πιέσεις”, διαθέτει τους αναγκαίους πόρους, προσωπικό και τεχνική επάρκεια, η δε οργάνωση και λειτουργία του εν γένει διασφαλίζουν “την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία” στην άσκηση των δραστηριοτήτων του και, τέλος, υπόκειται ο ίδιος σε αξιολόγηση, κατά το προβλεπόμενο στον κανονισμό σύστημα. Η δραστηριότητα της διαπίστευσης, που ασκείται από τον εθνικό οργανισμό, “συνιστά άμεση και ειδική συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας κατά την έννοια του άρθρου 51 ΣΛΕΕ” (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 6.5.2021, Analisi G. Caracciolo Srl, C-142/20 σκ. 32, 34, 52). Περαιτέρω, όταν ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης ζητεί διαπίστευση, την ζητεί, κατ’ αρχήν, από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους-μέλους, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο οργανισμός αξιολόγησης, υπό την επιφύλαξη συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του κανονισμού για την “διασυνοριακή διαπίστευση”, και δεν επιτρέπεται ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης “να λάβει διαπίστευση από εγκατεστημένο σε τρίτο κράτος οργανισμό, προκειμένου να ασκήσει τη δραστηριότητά του στο έδαφος της Ένωσης” (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 6.5.2021, Analisi G. Caracciolo Srl, σκ. 32). Τούτο δε, ακόμη και όταν ο οργανισμός διαπίστευσης του τρίτου κράτους “διαθέτει πιστοποίηση περί του ότι πληροί τα διεθνή πρότυπα για την άσκηση της δραστηριότητας διαπίστευσης” και έχει προβεί σε “σύναψη συμφωνιών περί αμοιβαίας αναγνώρισης στο πλαίσιο διεθνών φορέων οι οποίοι έχουν τον

χαρακτήρα ένωσης προσώπων”, καθ’ όσον “η προσχώρηση σε μια τέτοια συμφωνία αμοιβαίας αναγνώρισης δεν διασφαλίζει ότι ο οργανισμός διαπίστευσης πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού 765/2008”, τυχόν δε συμφωνίες που προβλέπουν αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών συμμόρφωσης, τα οποία εκδίδονται από οντότητες διαπιστευμένες από τα μέρη της οικείας συμφωνίας, αποβλέπουν στην διευκόλυνση του διεθνούς εμπορίου και δεν παρέχουν έρεισμα για την αναγνώριση της ισοδυναμίας των προσφερομένων από τις οντότητες αυτές υπηρεσιών, κατά το άρθρο 11 παρ. 2 του κανονισμού 765/2008. Συνεπώς, εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η δραστηριότητα διαπίστευσης είναι δυνατόν να ασκείται από άλλους οργανισμούς, πέραν του μοναδικού σε κάθε κράτος-μέλος εθνικού οργανισμού διαπίστευσης, οι οποίοι έχουν την έδρα τους σε τρίτο κράτος, αντίκειται στον κανονισμό 765/2008, ακόμη και “οσάκις οι οργανισμοί αυτοί εγγυώνται την τήρηση των διεθνών προτύπων και αποδεικνύουν, μεταξύ άλλων μέσω συμφωνιών αμοιβαίας αναγνώρισης, ότι έχουν χαρακτηρισμό ισοδύναμο προς τον [...] ένα και μόνο οργανισμό διαπίστευσης” (βλ. ΔΕΕ, *Analisi G. Caracciolo Srl*, σκ. 42-45). Οι ανωτέρω προϋποθέσεις για την διαπίστευση ισχύουν, για την ταυτότητα του δικαιολογητικού λόγου, και για τους οργανισμούς, οι οποίοι εκδίδουν πιστοποιητικά, που βεβαιώνουν την συμμόρφωση των διαγωνιζόμενων οικονομικών φορέων με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 309, το οποίο απαιτεί πιστοποίηση από διαπιστευμένους οργανισμούς, καίτοι το άρθρο αυτό δεν παραπέμπει ρητώς στον κανονισμό 765/2008. Τούτο δε, διότι συντρέχει, και στην περίπτωση αυτήν, η ανάγκη αξιοπιστίας του πιστοποιητικού, που προσκομίζεται από τον οικονομικό φορέα προς απόδειξη της συμμόρφωσής του με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, στο πλαίσιο κριτηρίου επιλογής συναρτώμενου με την ικανότητά του να εκτελέσει τη σύμβαση. Η ερμηνεία, ότι γίνονται δεκτά πιστοποιητικά, εκδιδόμενα από οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης, διαπιστευμένους σύμφωνα με τον κανονισμό 765/2008, επιρρωνύεται και από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 309, στο οποίο ορίζεται, ότι “οι αναθέτοντες φορείς αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη-μέλη”. Διαφορετική ερμηνεία θα αντέκειτο στο εναρμονισμένο σύστημα διαπίστευσης, που εισάγει ο κανονισμός εντός της Ένωσης, με θέσπιση αυστηρών κανόνων προς διασφάλιση της

αξιοπιστίας και διαφάνειας τόσο των οργανισμών αξιολόγησης συμμόρφωσης όσο και των οργανισμών διαπίστευσης, το σύστημα δε αυτό, όπως προκύπτει από τους ορισμούς του άρθρου 2 παρ. 12 και 13 του κανονισμού, αφορά όχι μόνο σε προϊόντα αλλά και σε διαδικασίες, υπηρεσίες, συστήματα, πρόσωπα ή φορείς. Συνεπώς, εν όψει της ανωτέρω ερμηνείας των άρθρων 284 και 309 του ν. 4412/2016, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να προσκομίζουν, ως αποδεικτικά μέσα προς απόδειξη της συμμόρφωσής τους με τα απαιτούμενα πρότυπα-συστήματα διασφάλισης ποιότητας, πιστοποιητικά εκδιδόμενα από φορείς διαπιστευμένους σύμφωνα με τον κανονισμό 765/2008, δηλαδή από φορείς εγκατεστημένους σε κράτος-μέλος και διαπιστευμένους από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους-μέλους εγκατάστασης, και όχι από φορείς εγκατεστημένους σε τρίτες χώρες και διαπιστευμένους από οργανισμούς διαπίστευσης τρίτου κράτους, ανεξαρτήτως εάν οι τελευταίοι αυτοί οργανισμοί έχουν υπογράψει διεθνή σύμβαση αμοιβαίας αναγνώρισης, στην οποία έχει συμβληθεί και ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης (ΣΤΕ Ολομ. 2325/2023). Από τα αναγραφόμενα επίμαχα πιστοποιητικά της πρώτης παρεμβάινουσας και συγκεκριμένα στα πιστοποιητικά ISO 9001:2015, ISO/IEC 27001:2013, ISO 14001:2015 και 22000:2018., προκύπτει, ότι φορέας πιστοποίησης είναι η «...», που εδρεύει στις ... Επιπλέον, από πληροφορίες στο διαδίκτυο, οι οποίες είναι ελεύθερες και προσβάσιμες στον καθ' ένα, προκύπτει, ότι ο φορέας πιστοποίησης με την επωνυμία «...» δεν είναι διαπιστευμένος από το ΕΣΥΔ, όπως προκύπτει από τον σχετικό έλεγχο στον ιστότοπο του Οργανισμού (<https://...>). Σημειωτέον ότι ο ... φορέας διαπίστευσης ... δεν είναι ... φορέας διαπίστευσης. Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1939/2022 απόφαση του ΣΤΕ, κρίθηκε, καθ' ερμηνεία των οικείων όρων της Διακήρυξης, ότι τα πιστοποιητικά διασφάλισης ποιότητας, ακόμη και στην περίπτωση που δεν υφίσταται ειδικός όρος έκδοσής τους από φορέα διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ ή από ευρωπαϊκό φορέα διαπίστευσης, πρέπει να έχουν εκδοθεί από φορείς διαπιστευμένους σύμφωνα με τον Κανονισμό 765/2008, δηλαδή από φορείς εγκατεστημένους σε κράτος μέλος και διαπιστευμένους από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους εγκατάστασης. Κατόπιν των ανωτέρω, ο Α.1 λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός, ως βάσιμος. (Δ.Εφ.Αθ. 368/2024).

10. Επειδή η προσφεύγουσα, με τον Α.3 λόγο της προσφυγής, βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας («...»), ισχυριζόμενη, ότι αυτή ήταν απορριπτέα. Τούτο, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η αναθέτουσα Αρχή ανεπίτρεπτα, με αίτημα διευκρινίσεων, ζήτησε από την πρώτη παρεμβαίνουσα να καταθέσει τον τρόπο-μέθοδο υπολογισμού προσδιορισμού της τιμής για καθ' ένα από τα πεδία των πινάκων της οικονομικής προσφοράς της.

11.Επειδή, αναφορικά με τον Α.3 λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Στο άρθρο 2.4.4 της Διακήρυξης ορίζεται, ότι: «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα διακήρυξη κριτήριο ανάθεσης. Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απορρίψεως στου[στον] (υπό) φάκελο «Οικονομική Προσφορά» ... (Στην οικονομική προσφορά θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται απαραίτητα οι Πίνακες του Παραρτήματος ΙΙΙ της παρούσας.) Η υποβολή της οικονομικής προσφοράς θα γίνεται σύμφωνα με τους πίνακες του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ και υπερισχύουν έναντι της οικονομικής προσφοράς της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ ... Οι προσφέροντες υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα παρακάτω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι Σημειώνεται ότι επειδή οι ειδικές ηλεκτρονικές φόρμες του ΕΣΗΔΗΣ δεν έχουν αποτυπώσει τις απαιτήσεις αυτές, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να υποβάλλουν και ξεχωριστό έντυπο οικονομικής προσφοράς σε μορφή pdf (ψηφιακά υπογεγραμμένο) τα κάτωθι στοιχεία: 1. Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. 2. Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. 3. Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι 4. Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. 5. Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται επί ποινή απόρριψης στην κατάθεση εντύπων, εγγράφων και δηλώσεων (Υπεύθυνες και μη), όπως αυτά κατά περίπτωση απαιτούνται

στο παρόν άρθρο και γενικότερα στους όρους της παρούσας διακήρυξης.». Στο Παράρτημα ΙΙΙ της Διακήρυξης (σελ. 59 επ.) ορίζεται, ότι οι συνημμένοι πίνακες του ως άνω Παραρτήματος ΙΙΙ (βλ. σελ 62 Διακήρυξης: «...συμπληρώνονται (χωρίς να τροποποιηθεί η μορφή τους) από τους υποψήφιους αναδόχους, σύμφωνα με την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και σχετική Νομοθεσία επί ποινή απαραδέκτου της προσφοράς. Η τιμή για καθένα από τα πεδία των παραπάνω πινάκων θα είναι μια και μοναδική και θα αναλύεται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος - μέθοδος υπολογισμού - προσδιορισμού αυτής της τιμής.

- Ο υπολογισμός των κρατήσεων επί του τιμολογίου θα γίνει σύμφωνα με τις κρατήσεις που ισχύουν κατά το χρονικό διάστημα υποβολής προσφορών.
- Προσφορά που δίνει τιμή σε συνάλλαγμα ή σε ρήτρα συναλλάγματος απορρίπτεται ως απαράδεκτη.
- Προσφορά που θέτει όρο αναπροσαρμογής τιμής απορρίπτεται ως απαράδεκτη, ενώ θα πρέπει να υπάρχει ρητή δήλωση αποδοχής όλων των όρων της διακήρυξης καθώς και της ισχύουσας Νομοθεσίας
- Εφόσον από την προσφορά δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή ή δεν δίδεται ενιαία τιμή η προσφορά απορρίπτεται σαν απαράδεκτη.
- Η υπηρεσία διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους συμμετέχοντες στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών, οι δε υποψήφιοι ανάδοχοι υποχρεούνται να παρέχουν αυτά εντός προθεσμίας (1) εργάσιμης ημέρας από την ημέρα που αυτά θα ζητηθούν. Η ευθύνη όμως για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον ανάδοχο.
- Οποιαδήποτε μεταβολή στην ισχύουσα νομοθεσία που διέπει την παρούσα πρόσκληση αφενός είναι δεσμευτική για τον ανάδοχο ο οποίος και οφείλει να εφαρμόσει τις τυχόν αλλαγές άμεσα, αφετέρου δεν δύναται σε καμία περίπτωση η μεταβολή αυτή να προκαλέσει οποιαδήποτε πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση για το ... Οικονομική επιβάρυνση μπορεί να αποτελέσει μόνο η μεταβολή μισθολογικού κόστους έπειτα από νομοθετική ρύθμιση ...». Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου, η πρώτη παρεμβαίνουσα κατέθεσε εμπροθέσμως, κατόπιν του υπ' αριθμό .../20.08.2024 αιτήματος της αναθέτουσας, διευκρινίσεις (15 σελίδων, αναφορικά με την ανάλυση του...» της οικονομικής προσφοράς της (βλ. «επικοινωνία» ΕΣΗΔΗΣ, ημερομηνία 29.08.2024, το αρχείο «...pdf»). Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου και όπως συνομολογεί και η προσφεύγουσα, οι διευκρινίσεις αυτές έγιναν αποδεκτές από

την Επιτροπή του Διαγωνισμού. Όμως, η οικονομική προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας δεν περιελάμβανε πλήρη οικονομική ανάλυση, η οποία απαιτείτο με τον ανωτέρω παρατεθέντα όρο 2.4.4 της διακήρυξης. Δοθέντος ότι η Διακήρυξη ακολουθεί τις διατυπώσεις: α) «Στην οικονομική προσφορά θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται απαραίτητα οι Πίνακες του Παραρτήματος ΙΙΙ της παρούσας», β) «Η τιμή για καθένα από τα πεδία των παραπάνω πινάκων θα είναι μια και μοναδική και θα αναλύεται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος - μέθοδος υπολογισμού - προσδιορισμού αυτής της τιμής», και γ) «επί ποινή απαραδέκτου της προσφοράς», ότι επιπλέον, στον όρο 2.4.6 αυτής, επιφυλάσσει την συνέπεια της απόρριψης της προσφοράς στην περίπτωση, που αυτή δεν υποβάλλεται, μεταξύ άλλων, με το περιεχόμενο που ορίζεται στον όρο 2.4.4, ο σχετικός όρος της υποβολής πλήρους οικονομικής ανάλυσης τίθεται, ως ουσιώδης. Άρα, η απόκλιση της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας από αυτόν καθιστούσε υποχρεωτική την απόρριψή της, κατά τον προεκτεθέντα όρο 2.4.6 της διακήρυξης, χωρίς να καταλείπεται περιθώριο εφαρμογής των ορισμών του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, διότι, εν προκειμένω, πρόκειται για παροχή πληροφοριών, των οποίων η υποβολή επιβάλλεται από την Διακήρυξη, επί ποινή αποκλεισμού, και, συνεπώς, η παράλειψη αυτή στην προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας δεν μπορούσε να θεραπευθεί με την προσφυγή στην διαδικασία του εν λόγω άρθρου 102 του ν. 4412/2016 (Δ.Εφ.Αθ. 1319/2024, 1719/2024, Δ.Εφ.Θεσσαλονίκης 524/2023). Επομένως, η αναθέτουσα Αρχή όφειλε να απορρίψει την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, κατ' αποδοχή του Α.3 λόγου της προσφυγής.

12. Επειδή η προσφεύγουσα, με τον Α.5 λόγο της προσφυγής, βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας («...»), ισχυριζόμενη, ότι αυτή ήταν απορριπτέα. Τούτο, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας: «Εν προκειμένω, ανατρέχοντας στον Πίνακα Συμμόρφωσης που υπέβαλε η εταιρεία ... και στην Ενότητα ... σελ. 7 του Πίνακα Συμμόρφωσης που προσκόμισε με την προσφορά της, και δη στην απαίτηση 2 : «...» ΕΛΛΕΙΠΕΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΝΑΙ ΣΤΟ ΟΙΚΕΙΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ και ως εκ τούτου δεν αποδεικνύεται η κάλυψη της επίμαχης προδιαγραφής.».

13.Επειδή, αναφορικά με τον Α.5 λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Στο άρθρο 2.4.3.2 της Διακήρυξης ορίζονται τα εξής: «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα Αρχή στο Παράρτημα ΙΙ της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς, πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα Α) Όλα τα έγγραφα και πιστοποιητικά που απαιτούνται από το Παράρτημα ΙΙ Β) Προσφερόμενες υπηρεσίες και Τεχνικά χαρακτηριστικά. Αναλυτική περιγραφή των προσφερομένων υπηρεσιών στην ελληνική γλώσσα, σε πλήρη ανταπόκριση – παραπομπή (ανά κεφάλαιο και παράγραφο) με τις τεχνικές προδιαγραφές και τους λοιπούς όρους της Διακήρυξης. Προς τούτο, θα συντάσσεται και θα υποβάλλεται, ψηφιακά υπογεγραμμένος, ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙ». Όπως προκύπτει από την επισκόπηση της τεχνικής προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας, αυτή υπέβαλε Πίνακα Συμμόρφωσης, χωρίς να δώσει, ως όφειλε, την απάντηση «ΝΑΙ» στην Ενότητα ..., και δη στην απαίτηση 2: «...». (βλ. σελ. 7 του ψηφιακού αρχείου «11.B ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ.pdf», που περιλαμβάνεται στο αρχείο «ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ.rar»). Σε περίπτωση που η ίδια η Διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «με ποινή αποκλεισμού...», «με ποινή απαραδέκτου....», «οι συμμετέχοντες πρέπει...» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές, ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψή της (βλ. Γνμδ ΝΣΚ 70/2002). Σημειωτέον, ότι οι όροι, που τίθενται επί ποινή αποκλεισμού από την Διακήρυξη, αποτελούν δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη/απόκλιση προσφορά (βλ. ΣτΕ 743/2000), σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή τους κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construction Ltd, Συλλογή 2001, σ. Ι-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. Ι-2043, σκέψη 54). Εν προκειμένω, η πρώτη

παρεμβαίνουσα συμπλήρωσε πλημμελώς τον Πίνακα Συμμόρφωσης, αφού δεν έδωσε απάντηση σε όλα τα πεδία αυτού και δεν παρείχε όλες τις ζητούμενες από το Παράρτημα II πληροφορίες. Αλυσιτελώς, η πρώτη παρεμβαίνουσα επικαλείται, ότι, με την προσφορά της, υπέβαλε: α) την υπεύθυνη δήλωση του νομίμου εκπροσώπου της, υπό τίτλο «...», όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Δ) λάβαμε γνώση των όρων και των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης και τους αποδεχόμαστε πλήρως και ανεπιφυλάκτως.», και β) το αρχείο, υπό τίτλο ... , στο οποίο δηλώνει, ότι η εκτέλεση του έργου θα γίνει σύμφωνα με τους όρους και τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης και στο οποίο περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή τους. Τούτο, διότι αυτά δεν αναιρούν στην πλημμελή συμπλήρωση του φύλλου συμμόρφωσής της. Ως εκ τούτου, συντρέχει λόγος αποκλεισμού της πρώτης παρεμβαίνουσας, λόγω μη ορθής και προσήκουσας συμπλήρωσης του Πίνακα Συμμόρφωσης, κατ' αποδοχή του Α.5 λόγου της προσφυγής, η δε εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής κατά της πρώτης παρεμβαίνουσας παρέλκει, ως αλυσιτελής.

14.Επειδή η προσφεύγουσα, με τον Β.2 λόγο της προσφυγής, βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της εταιρείας «...», ισχυριζόμενη, ότι αυτή ήταν απορριπτέα. Τούτο, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η ανωτέρω εταιρεία έχει υπολογίσει εσφαλμένως τον συνολικώς απαιτούμενο αριθμό ωρών απασχόλησης ετησίως για τους ...

15.Επειδή, αναφορικά με τον Β.2 λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Σύμφωνα με τα δεδομένα της διακήρυξης, ... απαιτείται όπως παρέχουν καθημερινά 12 ώρες εργασίας, συμπεριλαμβανομένων αργιών και Κυριακών. Κατά συνέπεια, απαιτούνται 12 ώρες x 365 ημέρες=4.380 ώρες εργασίας ετησίως στην ανωτέρω ειδικότητα. Από 1.4.2024, ο νόμιμος κατώτατος μισθός και το νόμιμο κατώτατο ημερομίσθιο για πλήρη απασχόληση, για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, χωρίς ηλικιακή διάκριση, καθορίσθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 25058/29.3.2024 Υ.Α. (Β' 1974). Συγκεκριμένα: α) Για τους υπαλλήλους, ο κατώτατος μισθός ορίσθηκε στα οκτακόσια τριάντα ευρώ (830,00 €). β) Για τους εργατοτεχνίτες, το κατώτατο ημερομίσθιο ορίσθηκε σε τριάντα επτά ευρώ και επτά λεπτά (37,07

€). Για την αναγωγή του ημερομισθίου σε ωρομίσθιο, πολλαπλασιάζεται το ημερομίσθιο επί 6 (ημέρες, στις οποίες αντιστοιχεί η εβδομαδιαία αμοιβή) και διαιρείται με το 40 (ισχύον συμβατικό εβδομαδιαίο ωράριο) ή λιγότερο, σε περίπτωση ωραρίου μικρότερου του 40ώρου (ημερομίσθιο x 6 : ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης). Κατά συνέπεια, το ελάχιστο νόμιμο ωρομίσθιο είναι $(37,07 \times 6)/40=5,56$ ευρώ, ήτοι ημερομίσθιο πλήρους απασχόλησης επί έξι ημέρες εβδομαδιαίως προς σαράντα ώρες που αντιστοιχούν στην πλήρη απασχόληση. Συνεπώς, το ετήσιο ελάχιστο κόστος βασικών αποδοχών των είναι $4.380 \text{ ώρες} \times 5,56=24.352,80$ ευρώ. Ωστόσο, ο οικονομικός φορέας «...» υπολογίζει το ποσό των 20.187,91 ευρώ, ως ελάχιστο κόστος βασικών αποδοχών, το οποίο υπολείπεται του νομίμου κατά $24.352,80-20.187,91 = 4.164,89$ ευρώ, λόγω εσφαλμένου υπολογισμού των ωρών απασχόλησης. Βάσει των ανωτέρω, ο λόγος Β.2 της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός, η δε εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής κατά του ως άνω οικονομικού φορέα παρέλκει, ως αλυσιτελής.

16. Επειδή η προσφεύγουσα, με τον Γ' λόγο της προσφυγής, βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς της εταιρείας «...», ισχυριζόμενη, ότι αυτή ήταν απορριπτέα. Τούτο, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η ανωτέρω εταιρεία έχει προσκομίσει την πιστοποίηση ISO 22301:2019, που δεν είναι νόμιμη λόγω έκδοσής της από τον φορέα πιστοποίησης «...», ο οποίος δεν είναι διαπιστευμένος από το ΕΣΥΔ ή άλλο φορέα διαπίστευσης, εγκαταστημένο σε κράτος μέλος της Ε.Ε.

17. Επειδή, αναφορικά με τον Γ' λόγο της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Εν προκειμένω, η δεύτερη παρεμβαίνουσα υπέβαλε, με την προσφορά της, το πιστοποιητικό ISO 22301:2019, το οποίο έχει εκδοθεί από φορέα πιστοποίησης «...» (βλ. ψηφιακό αρχείο «...pdf», σελ. 6 και 7), η οποία δεν είναι διαπιστευμένη από το ΕΣΥΔ ή άλλο φορέα διαπίστευσης εγκαταστημένο σε κράτος μέλος της Ε.Ε, αλλά είναι διαπιστευμένη από τον φορέα διαπίστευσης IAS, μέλος του παγκόσμιου φορέα διαπίστευσης ... Η δεύτερη παρεμβαίνουσα αντιλέγει, ότι στην Διακήρυξη ουδόλως ωρίζετο, ότι τα πιστοποιητικά ISO έπρεπε να έχουν εκδοθεί από φορέα διαπιστευμένο κατά ΕΣΥΔ ή από φορέα διαπίστευσης μέλους της Ε.Ε. Από πληροφορίες στο διαδίκτυο, οι οποίες είναι ελεύθερες και προσβάσιμες στον καθ' ένα, προκύπτει, ότι το πιστοποιητικό

ISO 22301:2019, εκδοθέν από τον φορέα πιστοποίησης «...», έχει λήξει, όπως προκύπτει από τον σχετικό έλεγχο στον ιστότοπο του Οργανισμού (<https://...>). Το ότι το επίμαχο πιστοποιητικό είχε λήξει, κατά την υποβολή της προσφοράς της (στις 10.07.2024), το συνομολογεί και η δεύτερη παρεμβαίνουσα, με την παρέμβασή της, αναφέροντας μάλιστα ότι είχε υποβάλει αίτηση ανανέωσης του πιστοποιητικού. Μάλιστα, στην παρέμβασή της (σελ. 9), αναφέρει, ότι το νέο πιστοποιητικό ISO 22301:2019 επανεκδόθηκε, στις 23.09.2024, από τον φορέα διαπίστευσης «...», ήτοι από διαφορετικό φορέα από αυτόν, που είχε δηλώσει στην προσφορά της (ήτοι, τον φορέα «...»). Η δε δεύτερη παρεμβαίνουσα, κατά την υποβολή της προσφοράς της (στις 10.07.2024), δεν επικαλέσθηκε ανυπαίτια αδυναμία προσκόμισης της επίμαχης πιστοποίησης από διαπιστευμένο φορέα, αλλά το επικαλείται απαραδέκτως, χρονικώς το πρώτον, με την παρέμβασή της. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής το άρθρο 82 παρ. 1 του ν. 4412/2016 («1. Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη - μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, **εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος**, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας»). Εν προκειμένω, η προσκόμιση του συγκεκριμένου λήξαντος πιστοποιητικού ISO ισοδυναμεί με έλλειψη αυτού και παραβιάζει ουσιώδη όρο της Διακήρυξης (άρθρο 2.2.7). Τούτο από μόνο του οδηγεί σε απόκλιση της τεχνικής προσφοράς της εν λόγω παρεμβαίνουσας από την απαίτηση της Διακήρυξης, η οποία δεν υφίσταται κατά διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας και επομένως συνεπάγεται την απόρριψη της τεχνικής προσφοράς, ως αποκλίνουσας από απαραίσιμο όρο αυτής (Δ.Εφ.Χανίων

120/2022). Άλλωστε, η συνέπεια αυτή απαγγέλλεται ρητώς από την διάταξη του άρθρου 2.4.6. (περίπτωση ι') της Διακήρυξης, στην οποία ορίζεται, ότι η αναθέτουσα Αρχή, με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά, η οποία παρουσιάζει ελλείψεις, ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσας διακήρυξης, και αποκλίσεις, ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης. Σε κάθε περίπτωση, το επίμαχο πιστοποιητικό ISO φέρει διαπίστευση από τον φορέα ... , μέλος του παγκόσμιου φορέα διαπίστευσης ..., που εδρεύει στις ... Επομένως, ισχυόντων αναλογικώς όσων εκτέθηκαν στην σκέψη 9, τα πιστοποιητικά διασφάλισης ποιότητας (εν προκειμένω το ISO 22301:2019) , ακόμη και στην περίπτωση που δεν υφίσταται ειδικός όρος έκδοσής τους από φορέα διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ ή από ευρωπαϊκό φορέα διαπίστευσης, πρέπει να έχουν εκδοθεί από φορείς διαπιστευμένους σύμφωνα με τον Κανονισμό 765/2008, δηλαδή από φορείς εγκατεστημένους σε κράτος μέλος και διαπιστευμένους από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους εγκατάστασης (Δ.Εφ.Αθ. 368/2024, ΣτΕ 1939/2022, βλ. ιδίως σκ. 28). Σημειωτέον, ότι οι ειδικότεροι ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί ίδιας πλημμέλειας στην προσφορά της προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι. Τούτο, διότι, με τον λόγο της προσφυγής, βάλλεται η νομιμότητα της τεχνικής προσφοράς όχι της ίδιας της προσφεύγουσας αλλά της δεύτερης παρεμβαίνουσας (Δ.Εφ.Αθ 1917/2023, σκ. 12) ´ ήτοι, αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα της τεχνικής προσφοράς της εν λόγω παρεμβαίνουσας. Εν ολίγοις, οι σχετικοί ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας μπορούσαν να προβληθούν παραδεκτώς μόνο με προδικαστική προσφυγή και όχι με την παρέμβαση, καθώς με την παρέμβαση δεν επιτρέπεται η διεύρυνση του αντικειμένου της διαφοράς (Δ.Εφ.Πειραιά 421/2024, σκ. 14). Κατόπιν των ανωτέρω, ο Γ´ λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός.

18.Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή να γίνει δεκτή, να απορριφθεί η πρώτη παρέμβαση, να απορριφθεί η δεύτερη παρέμβαση και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη, καθ' ο μέρος έκανε δεκτή την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και την ανέδειξε ανάδοχο

και καθ' ο μέρος έκανε δεκτές τις προσφορές της δεύτερης παρεμβαίνουσας και την προσφορά της εταιρείας «...».

19. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί στην προσφεύγουσα το παράβολο που κατέβαλε, κατά τις διατάξεις των άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την πρώτη παρέμβαση.

Απορρίπτει την δεύτερη παρέμβαση

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη, κατά το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου στην προσφεύγουσα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2024 και εκδόθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2025, στην Αθήνα.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ ΣΚΙΑΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ